

DE COOLSTE AVONTUREN VAN

De magische boomhut

Mary Pope Osborne

DELTA S

Originele titels: *Magic Tree House: Night of the Ninjas,*
Afternoon on the Amazon, Sunset of the Sabertooth, Midnight on the Moon

Text © Mary Pope Osborne, MCMXCVI.

Illustrations © Sal Murdocca, MCMXCVI.

This edition was published by arrangement with Random House Children's Books, a division of Penguin Random House LLC. Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne, used under license.

All rights reserved.

© Zuidnederlandse Uitgeverij N.V., Vluchtenburgstraat 7,
B-2630 Aartselaar, België, MMXVII.

Alle rechten voorbehouden.

Deze uitgave door: Deltas, België-Nederland.

Nederlandse vertaling: Katrien Bruyland.

D-MMXVII-0001-97

NUR 282

Inhoud

Proloog	7
In het land van de zwarte krijgers	9
Verdwaald in het Amazonewoud	67
Avontuur in de ijstijd	125
Reis naar de maan	183

Proloog

Op een mooie zomerdag stond er in de Kikkervallei een geheimzinnige boomhut. Ben, acht en een half, en zijn zevenjarige zusje Carolien klommen in de boomhut. Binnen lag het vol boeken.

Ben en Carolien ontdekten al snel dat de boomhut betoverd was. De hut bracht hen naar alle plekken uit de boeken. Het enige wat ze moesten doen was een boek openslaan en bij een foto wensen dat ze naar die plek konden gaan.

Tijdens hun avonturen ontmoetten ze Mira, de eigenares van de boomhut. Mira was magiër en bewaarster van boeken. Ze was de zus van koning Arthur en reisde door de tijd om overal boeken te verzamelen.

Ben en Carolien staan op het punt een heleboel nieuwe avonturen te beleven...

VERHAAL 1

De magische boomhut

In het land van de zwarte krijgers

1

Terug in het woud

‘Laten we gaan kijken, Ben’, zei Carolien.

Ben en Carolien kwamen van de bibliotheek en waren op weg naar huis. Het pad liep langs het woud van de Kikkervallei.

Ben zuchtte. ‘We hebben vanmorgen al gekeken’, zei hij. ‘En gisteren ook. En eergisteren.’

‘Oké,’ zei Carolien, ‘dan ga ik alleen.’

Ze liep het woud in.

‘Carolien!’ riep Ben. ‘Het is bijna donker! We moeten naar huis!’

Maar Carolien was al tussen de bomen verdwenen.

Ben staarde het bos in. Hij had de hoop al opgegeven. Misschien zag hij Mira nooit meer terug.